

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Central Europe Mark, s. r. o.**
sídlem Hlavní třída 87/2, 737 01 Český Těšín
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem,
sídlem Sluneční nám. 14/2588, Praha 5

proti
žalovanému **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 1193383/21/3202-80546-801542 ze dne 29. 3. 2021,
ve věci úroku z nesprávně stanovené daně,**

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **bude** po právní moci tohoto usnesení **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 5. 2021 domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta žalobcova námitka a úrok dle § 254 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“). Žalobce byl v napadeném rozhodnutí poučen, že proti němu může podat odvolání.
2. Žalobce uvedl, že žalobu podává z opatrnosti, neboť má za to, že proti uvedenému rozhodnutí odvolání přípustné není. Podle bodu 12 přechodných ustanovení zákona č. 283/2020 Sb., se na řízení a jiné postupy související s uplatněním úroků podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Výjimku z tohoto pravidla stanoví například bod 6 přechodných ustanovení, stanovící, že řízení o námitce, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Za řízení o námitce však dle žalobce třeba považovat úsek od doručení námítky správci daně do oznámení rozhodnutí o námitce. Bod 6 tak nedopadá na odvolací řízení, které počíná podáním odvolání a končí oznámením rozhodnutí o odvolání. Žalobce uzavřel, že od 1. 1. 2021 odvolací řízení proti námitce již nelze vést.
3. Žalovaný uvedl, že se řídil ustanovením bodu 6 tak, jak ho vykládá důvodová zpráva, tedy tak, že se vztahuje na námitkové řízení i na navazující odvolací řízení. V projednávané věci bylo

řízení o námitce zahájeno podáním ze dne 27. 7. 2020, tedy před účinností zákona č. 283/2020 Sb. Žalobce odvolání proti napadenému rozhodnutí podal, avšak nebylo o něm před podáním žaloby rozhodnuto. Žalovaný považuje žalobu za nepřipustnou.

4. Podle § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
6. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.
7. V projednávané věci není mezi stranami sporu o skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení přípustnosti žaloby. Tedy, že námitka žalobce byla žalovanému doručena 27. 7. 2020 a bylo o ní rozhodnuto 29. 3. 2021. Jejich spor je veden o výklad přechodných ustanovení zákona č. 283/2020 Sb. Uvedený zákon nabyl dle svého čl. XII účinnosti dnem 1. 1. 2021. Uvedeným zákonem bylo mj. vypuštěno ustanovení dosavadního § 254 odst. 5 daňového řádu, připouštějícího odvolání proti rozhodnutí o námitce ve věci úroku z neoprávněného jednání správce daně. Od 1. 1. 2021 se tak uplatní obecné pravidlo § 159 odst. 4 daňového řádu, že proti rozhodnutí o námitce nelze uplatnit opravné prostředky.
8. Strany rozdílně interpretovaly ustanovení čl. II bodu 6 zákona č. 283/2020 Sb., který zní: *„Řízení o námitce, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*
9. Spornou skutečností je to, co se má rozumět „řízením o námitce“. Toto řízení lze chápat jako úsek od doručení námítky správci daně do oznámení rozhodnutí o námitce daňovému subjektu. Tak to odpovídá prvotnímu přiblížení jazykovému textu zákona s jednoduchou úvahou na základě systematiky zákona. Takový výklad zaujal žalobce. Na druhou stranu je třeba nepominout, že odvolací řízení není řízením nezávislým, ale vždy je navázáno na předcházející řízení prvostupňové, s nímž tvoří jeden celek. Tento celek je sice dělitelný na fázi prvostupňovou a druhostupňovou, nicméně pro uplatnění různých režimů pro obě fáze tohoto celku by zde musely být zřejmé důvody zákonodárce. V projednávané věci však nejenže takové důvody neexistují, ale historický zákonodárce sám v důvodové zprávě předpokládá, že řízení o námitkách zahájená před 1. 1. 2021 budou i po uvedeném datu apelativní: *„Nadto v případě celé nové úpravy úroků se (v zájmu dosažení právní jistoty s ohledem na její smíšený bmotněprávní a procesněprávní charakter) navrhuje výslovné přechodné ustanovení, podle něhož se na řízení a jiné postupy související s uplatněním úroků (tedy na jejich procesněprávní aspekty) ode dne nabytí účinnosti navrhovaného zákona použije nová právní úprava. Tento princip však nelze akceptovat v případě započatých (a dosud neskončených) řízení o námitce, neboť by to ve vztahu k přípustnosti odvolání proti rozhodnutí o námitce vedlo k omezení dosavadních již vzniklých, anebo legitimně předpokládaných práv daňových subjektů v již běžících řízeních.“*
10. Výklad opírající se o skutečnost, že prvostupňové a druhostupňové řízení tvoří jeden celek, není výkladem *contra legem*, jak se domnívá žalobce, ale výkladem který užívá systematický aspekt podpořený aspektem historickým, jenž přihlíží i legitimně předpokládaným právům daňového subjektu v duchu základních zásad daňového řízení (srov. § 5 odst. 3 daňového řádu).
11. Soud se proto přiklonil k výkladu žalovaného.

12. Soudu pak nezbylo nic jiného, než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítnout. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení; to znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 36/2020-52 ze dne 30. března 2020).
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
14. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud rozhodl o vrácení soudního poplatku, neboť žaloba byla před prvním jednáním odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 10. listopadu 2022

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu